ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 1ης Αυγούστου 2003 *

Στην υπόθεση Τ-198/01 R [ΙΙ],

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, με έδρα το Ilmenau (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους G. Schohe και C. Arhold, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους V. Di Bucci και V. Kreuschitz, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

υποστηριζόμενης από την

Schott Glas, με έδρα το Mainz (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον U. Soltész, δικηγόρο,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση παρατάσεως της αναστολής εκτελέσεως, την οποία διέταξε στην παρούσα υπόθεση ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου με διάταξη της 4ης Απριλίου 2002, του άρθρου 2 της αποφάσεως 2002/185/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2001, σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από τη Γερμανία υπέρ της Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (ΕΕ 2002, L 62, σ. 30),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 12 Ιουνίου 2001, η Επιτροπή εξέδωσε, στο πλαίσιο ενισχύσεως που φέρει τα στοιχεία C 19/2000 και για την οποία, στις 4 Απριλίου 2000, κινήθηκε, βάσει του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, επίσημη διαδικασία εξετάσεως, την απόφαση

2002/185/ΕΚ, σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από τη Γερμανία υπέρ της Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (ΕΕ 2002, L 62, σ. 30, στο εξής: επίδικη απόφαση). Με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή, παραιτούμενη ρητώς από την εξέταση όλων των δυνητικά ασυμβίβαστων με την κοινή αγορά ενισχύσεων που είχαν χορηγηθεί στην αιτούσα και είχαν περιληφθεί στα μέτρα που κοινοποίησε η Γερμανία το 1998, επικεντρώθηκε σε ένα από τα μέτρα αυτά, ήτοι την απαλλαγή της Technische Glaswerke Ilmenau από την υποχρέωση πληρωμής της τιμής αγοράς, ύψους 4 000 000 γερμανικών μάρκων (DM) (2 045 168 ευρώ, στο εξής: απαλλαγή από την υποχρέωση πληρωμής), ποσό το οποίο η Technische Glaswerke Ilmenau (στο εξής: TGI) οφείλει στην Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (στο εξής: BvS), βάσει συμφωνίας της 26ης Σεπτεμβρίου 1994 [στο εξής: asset-deal 1 (συμφωνία εκχωρήσεως στοιχείων του ενεργητικού)].

2 Σύμφωνα με την επίδικη απόφαση, η απαλλαγή από την υποχρέωση πληρωμής ήταν ασυμβίβαστη με τη συμπεριφορά ιδιώτη επενδυτή. Η απόφαση διαπιστώνει ότι η απαλλαγή αυτή συνιστά κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά, κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, η οποία δεν μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο άδειας κατ' εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 3, ΕΚ (άρθρο 1). Η απόφαση αυτή υποχρεώνει, επίσης, τη Γερμανία να ανακτήσει την εν λόγω ενίσχυση (άρθρο 2).

3 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 28 Αυγούστου 2001, η αιτούσα άσκησε προσφυγή ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως.

4 Με έγγραφο της 17ης Σεπτεμβρίου 2001, η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση αναστολής της ανακτήσεως του ποσού της απαλλαγής από την υποχρέωση πληρωμής, την οποία είχε υποβάλει η Γερμανική Κυβέρνηση με έγγραφο της 23ης Αυγούστου 2001.

5 Με έγγραφο της 2ας Οκτωβρίου 2001, το BvS κοινοποίησε στην αιτούσα αντίγραφο του από 17 Σεπτεμβρίου 2001 εγγράφου της Επιτροπής και την όχλησε να αποδώσει, το αργότερο στις 15 Οκτωβρίου 2001, το ποσό των 4 830 481,10 DM (2 469 785,77

ευρώ), ήτοι το ποσό της επίμαχης ενισχύσεως πλέον τόκων ανερχομένων, κατά τους υπολογισμούς του, σε 830 481,10 DM (424 618,24 ευρώ). Το BvS, λαμβάνοντας υπόψη ότι η αιτούσα του είχε δηλώσει την πρόθεσή της να υποβάλει στο Πρωτοδικείο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως, διευκρίνισε, επίσης, ότι, προκειμένου να μην επηρεάσει την έκβαση της αιτήσεως αυτής, δεν θα επέμενε να του αποδοθεί η επίμαχη ενίσχυση πριν αποφανθεί ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής.

6 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Οκτωβρίου 2001, η αιτούσα υπέβαλε, δυνάμει των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ, αίτηση με κύριο αίτημα την αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 2 της επίδικης αποφάσεως.

7 Με διάταξη της 4ης Απριλίου 2002 την οποία εξέδωσε επί της παρούσας υποθέσεως (T-198/01 R, Technische Glaswerke Ilmenau κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2153, στο εξής: αρχική διάταξη), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διέταξε, βάσει του σημείου 1 του διατακτικού της εν λόγω διατάξεως, την αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 2 της επίδικης αποφάσεως μέχρι τις 17 Φεβρουαρίου 2003 (στο εξής: αρχική αναστολή). Με το σημείο 2 του ως άνω διατακτικού, εξήρτησε τη χορηγούμενη αναστολή από την τήρηση εκ μέρους της αιτούσας τριών όρων.

8 Τα βασικά πραγματικά περιστατικά της παρούσας υποθέσεως που έλαβαν χώρα πριν από την υποβολή της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων διαλαμβάνονται στις σκέψεις 7 έως 21 της αρχικής διατάξεως, ενώ μια πιο λεπτομερής αναφορά στην επίδικη απόφαση γίνεται με τις σκέψεις 22 έως 27. Η διαδικασία ενώπιον του κρίνοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, βάσει της οποίας εκδόθηκε η αρχική διάταξη, περιγράφεται στις σκέψεις 36 έως 47.

9 Με έγγραφο της 3ης Ιουλίου 2001, η Επιτροπή κίνησε, βάσει του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, δεύτερη επίσημη διαδικασία εξετάσεως, η οποία φέρει τα στοιχεία C 44/2001. Η νέα αυτή διαδικασία περιορίστηκε στην εξέταση, πρώτον, της μετατροπής της τραπεζικής εγγυήσεως που αφορά το υπόλοιπο της καθοριζόμενης

στην asset-deal 1 τιμής αγοράς, δεύτερον, της χορηγήσεως του δανείου από την Aufbaubank της Θουριγγίας (στο εξής: TAB) και, τρίτον, της μεταθέσεως του χρόνου καταβολής του υπολοίπου αυτού το 2003. Τα εν λόγω μέτρα, τα οποία θεωρήθηκαν, προσωρινώς, ως ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, περιγράφηκαν στην ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 27ης Σεπτεμβρίου 2001 [Πρόσκληση υποβολής παρατηρήσεων δυνάμει του άρθρου 88, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, σχετικά με την ενίσχυση C 44/2001 (πρώην NN 147/98) — Ενίσχυση υπέρ της Technische Glaswerke Ilmenau GmbH — Γερμανία (ΕΕ C 272, σ. 2)].

10 Με διάταξη της 15ης Μαΐου 2002, ο πρόεδρος του δεύτερου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε στην εταιρία Schott Glas να παρέμβει στην δίκη της κύριας υποθέσεως, προς υποστήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.

11 Σύμφωνα με την αρχική διάταξη, το γραφείο λογιστών εμπειρογνωμόνων Pfizenmayer & Birkel, με έδρα το Βερολίνο, κατήρτισε και τρίτη πραγματογνωμοσύνη (οι δύο πρώτες πραγματογνωμοσύνες είχαν καταρτιστεί κατά τη διάρκεια της αρχικής δίκης κατά την παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων) σχετικά με τη χρηματοδοτική κατάσταση της TGI, εν προκειμένω, επί της καταστάσεως ως είχε την 1η Ιουλίου 2002 (στο εξής: ενδιάμεση έκθεση 2002). Η έκθεση αυτή κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Αυγούστου 2002 και μερίμνη αυτής κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή στις 7 Αυγούστου 2002.

12 Στις 2 Οκτωβρίου 2002 η Επιτροπή εξέδωδε, κατόπιν της νέας επίσημης διαδικασίας, την απόφαση C(2002) 2147 τελικό, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γερμανία στην TGI (στο εξής: δεύτερη απόφαση). Κατά το άρθρο 1 της δεύτερης αυτής αποφάσεως, η Γερμανία χορήγησε στην αιτούσα κρατικές ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά. Οι ενισχύσεις αυτές περιελάμβαναν τη μετατροπή της τραπεζικής εγγυήσεως και το δάνειο από την TAB, ύψους 2 000 000 DM (1 015 677 ευρώ). Κατά το άρθρο 2 της αποφάσεως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας οφείλει να προβεί αμελλητί στην ανάκτηση από την αιτούσα του ποσού της ενισχύσεως.

13 Η αρχική διάταξη επιβεβαιώθηκε, κατόπιν αιτήσεως αναιρέσεως, με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2002, C-232/02 P(R), Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau (Συλλογή 2002, σ. I-8977).

14 Σύμφωνα με την αρχική διάταξη, στις 16 Δεκεμβρίου 2002 η αιτούσα απέδωσε στο BvS το ποσό των 256 000 ευρώ και στις 23 Δεκεμβρίου 2002 παρέσχε, μαζί με τα κατατεθέντα στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου έγγραφα, δικαιολογητικό της εν λόγω αποδόσεως.

15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Δεκεμβρίου 2002, η αιτούσα άσκησε προσφυγή περί ακυρώσεως της δεύτερης αποφάσεως.

16 Στις 31 Δεκεμβρίου 2002, η αιτούσα μπόρεσε, με μια προκαταβολή, να μειώσει το ύψος του δανείου που της είχε χορηγήσει η TAB σε υπόλοιπο ύψους [...] [1] περίπου ευρώ.

17 Στις 28 Ιανουαρίου 2003, το γραφείο Pfizenmayer & Birkel κατήρτισε, ομοίως σε εκτέλεση της αρχικής διατάξεως, τέταρτη έκθεση σχετικά με τη χρηματοδοτική κατάσταση της αιτούσας την 31η Δεκεμβρίου 2002, αντίγραφο της οποίας κατατέθηκε από την αιτούσα στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου και απέσταλη στην Επιτροπή στις 31 Ιανουαρίου 2003 (στο εξής: τελική έκθεση 2002).

18 Η Επιτροπή, έχοντας κληθεί στις 3 Φεβρουαρίου 2003 να υποβάλει ενδεχόμενες παρατηρήσεις επί αυτής της εκθέσεως, υπέβαλε τις παρατηρήσεις της στις 11 Φεβρουαρίου 2003 (στο εξής: παρατηρήσεις επί της τελικής εκθέσεως 2002).

1 — Διαγραφέν εμπιστευτικό στοιχείο.

19 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Φεβρουαρίου 2003, η TGI ζήτησε την αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 2 της δεύτερης αποφάσεως (υπόθεση T-378/02 R Technische Glaswerke Ilmenau κατά Επιτροπής).

Διαδικασία

20 Η αιτούσα, εκτιμώντας (βάσει των γεγονότων που συνοψίζονται με τις σκέψεις 11, 14 και 17) ότι είχε τηρήσει όλες τις υποχρεώσεις που υπείχε από το σημείο 2 του διατακτικού της αρχικής διατάξεως, με δικόγραφο που κατέθεσε στις 17 Φεβρουαρίου 2003, υπέβαλε στον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου αίτηση παρατάσεως της αρχικής αναστολής (στο εξής: αίτηση παρατάσεως), έως ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί οριστικά επί της κύριας προσφυγής. Η αίτηση αυτή στηρίζεται, ως προς τον επείγοντα χαρακτήρα, κυρίως στην πέμπτη έκθεση που κατάρτισε το γραφείο Pfizenmayer & Birkel στις 7 Φεβρουαρίου 2003, σχετικά με τη χρηματοδοτική κατάσταση της αιτούσας τη δεδομένη στιγμή (παράρτημα 2 της αιτήσεως, στο εξής: πραγματογνωμοσύνη Pfizenmayer 5).

21 Με διάταξη της 18ης Φεβρουαρίου 2003, η οποία εκδόθηκε βάσει του άρθρου 105, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διέταξε την προσωρινή παράταση της αρχικής αναστολής, έως ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της ουσίας της παρούσας αιτήσεως παρατάσεως.

22 Κατόπιν λήψεως, στις 27 Φεβρουαρίου 2003, του εγγράφου της παρεμβαίνουσας σχετικά με το καθεστώς της παρεμβάσεώς της στην παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, ο Γραμματέας του Πρωτοδικείου βεβαίωσε εγγράφως τους κύριους διαδίκους και την παρεμβαίνουσα ότι, λαμβανομένης υπόψη της διατάξεως που εξέδωσε στις 15 Μαΐου 2002 ο πρόεδρος του πέμπτου πενταμελούς τμήματος και του παρακολουθηματικού χαρακτήρα της παρούσας διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, η παρεμβαίνουσα στην κύρια υπόθεση πρέπει θεωρηθεί και παρεμβαίνουσα στην παρούσα διαδικασία.

23 Η Επιτροπή υπέβαλε τις γραπτές παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως παρατάσεως στις 12 Μαρτίου 2003.

24 Με έγγραφο της 17ης Μαρτίου 2003, όπως αυτό συμπληρώθηκε με έγγραφο της 20ής Μαρτίου 2003, η αιτούσα υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 116, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, αίτηση περί εμπιστευτικής, ως προς την παρεμβαίνουσα, μεταχειρίσεως ορισμένων αποσπασμάτων της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, ορισμένων παραρτημάτων και αποσπασμάτων άλλων παραρτημάτων της εν λόγω αιτήσεως, καθώς και ορισμένων άλλων εγγράφων που περιλαμβάνονται στη δικογραφία. Η αιτούσα υπέβαλε, επίσης, μια μη εμπιστευτικού χαρακτήρα περίληψη των εγγράφων αυτών.

25 Ο Γραμματέας του Πρωτοδικείου κοινοποίησε στην παρεμβαίνουσα τα ως άνω έγγραφα υπό μη εμπιστευτική μορφή και η παρεμβαίνουσα δεν υπέβαλε ενστάσεις ή παρατηρήσεις επ' αυτών.

26 Δεδομένου ότι η Επιτροπή αμφισβήτησε, με τις γραπτές παρατηρήσεις της, την αξιοπιστία της ένορκης δηλώσεως στην οποία είχε προβεί, στις 8 Οκτωβρίου 2001, το ζεύγος Geiß (παράρτημα 9 της παρούσας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου, με έγγραφο της 18ης Μαρτίου 2003, ζήτησε από την αιτούσα, να προσκομίσει στοιχεία σχετικά με τα εισοδήματα του ζεύγους για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1994 έως 28 Φεβρουαρίου 2003, και, ειδικότερα, αποσπάσματα όλων των ιδιωτικών τραπεζικών τους λογαριασμών και κάθε χρήσιμο για την εκτίμηση της περιουσίας τους στοιχείο.

27 Στις 3 Απριλίου 2003 η αιτούσα κατέθεσε, υπό εμπιστευτική και υπό μη εμπιστευτική μορφή, τα ζητηθέντα με το έγγραφο της 18ης Μαρτίου 2003 έγγραφα, σχετικά με την περιουσία του ζεύγους Geiß.

28 Κατά την ακρόαση της 11ης Απριλίου 2001 (στο εξής: πρώτη ακρόαση), οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του κρίνοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή. Κατά την

ακρόαση αυτή, ο δικαστής, αφού έλαβε υπόψη τη μη εναντίωση της καθής και της παρεμβαίνουσας, έκανε δεκτή την αίτηση της αιτούσας περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως έναντι της παρεμβαίνουσας.

29 Κατόπιν της ακροάσεως, με έγγραφο του Γραμματέα του Πρωτοδικείου, της 16ης Απριλίου 2003, ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής ζήτησε από την αιτούσα να απαντήσει εγγράφως σε ορισμένες ερωτήσεις.

30 Η αιτούσα απάντησε στις ερωτήσεις αυτές στις 8 Μαΐου 2003 (στο εξής: απάντηση στις ερωτήσεις). Επιπλέον, ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 116, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, να εξαιρεθούν από την ανακοίνωση στην παρεμβαίνουσα ορισμένα αποσπάσματα της απαντήσεώς της και των συνημμένων σε αυτήν εγγράφων, καταθέτοντας, ταυτόχρονα, μία μη εμπιστευτικού χαρακτήρα περίληψη στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου.

31 Με έγγραφο της 13ης Μαΐου 2003, η παρεμβαίνουσα υπέβαλε ένσταση σχετικά με ορισμένα κενά που παρουσίαζε η μη εμπιστευτικού χαρακτήρα περίληψη της απαντήσεως της αιτούσας στις ερωτήσεις.

32 Με έγγραφο της 22ας Μαΐου 2003, η αιτούσα υπέβαλε παρατηρήσεις επί της ενστάσεως της παρεμβαίνουσας.

33 Στις 23 Μαΐου 2003 η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της απαντήσεως στις ερωτήσεις (στο εξής: συμπληρωματικές παρατηρήσεις της Επιτροπής). Με έγγραφο της ίδιας ημέρας, η Επιτροπή παραιτήθηκε από την υποβολή παρατηρήσεων επί της ενστάσεως της παρεμβαίνουσας σχετικά με την αίτηση της αιτούσας περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως της εν λόγω απαντήσεως.

34 Με έγγραφο της 3ης Ιουνίου 2003, η αιτούσα υπέβαλε αίτηση περί εμπιστευτικής, έναντι της παρεμβαίνουσας, μεταχειρίσεως ορισμένων στοιχείων που περιλαμβάνονταν στις συμπληρωματικές παρατηρήσεις της Επιτροπής. Επιπλέον, κατέθεσε μία μη εμπιστευτικού χαρακτήρα περίληψη αυτού του υπομνήματος στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου.

35 Με έγγραφο της 5ης Ιουνίου 2003, η παρεμβαίνουσα, εμμένοντας στην ένσταση της 13ης Μαΐου, σχετικά με τα κενά που παρουσίαζε η μη εμπιστευτικού χαρακτήρα περίληψη της απαντήσεως στις ερωτήσεις, επισήμανε ότι, ανιθέτως, δεν είχε ενστάσεις όσον αφορά τις παραλείψεις που παρουσίαζε η κατατεθείσα από την αιτούσα μη εμπιστευτικού χαρακτήρα περίληψη των συμπληρωματικών παρατηρήσεων της Επιτροπής.

36 Με έγγραφο της 6ης Ιουνίου 2003, η παρεμβαίνουσα παραιτήθηκε από τις ενστάσεις της σχετικά με ορισμένες παραλείψεις της μη εμπιστευτικού χαρακτήρα περιλήψεως της απαντήσεως στις ερωτήσεις. Επισήμανε, επίσης, ότι οι γραπτές παρατηρήσεις που είχε υποβάλει στις 3 Ιουνίου 2003 επί της εν λόγω απαντήσεως μπορούσαν στο εξής, παρά την ένστασή της, να θεωρηθούν οριστικές.

Σκεπτικό

37 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ, αφενός, και του άρθρου 225, παράγραφος 1, ΕΚ, αφετέρου, το Πρωτοδικείο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή τη λήψη των αναγκαίων προσωρινών μέτρων.

38 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να προσδιορίζει τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως (fumus boni juris), τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Οι όροι αυτοί είναι σωρευτικοί, οπότε η αίτηση αναστολής εκτελέσεως πρέπει να απορριφθεί όταν δεν πληρούται ένας από αυτούς [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30· διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 8ης Δεκεμβρίου 2000, T-237/99 R, BP Nederland κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-3849, σκέψη 34, και αρχική διάταξη, σκέψη 50]. Επιπλέον, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων προβαίνει, ενδεχομένως, στη στάθμιση των εμπλεκομένων συμφερόντων (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2001, C-445/00 R, Αυστρία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-1461, σκέψη 73, και αρχική διάταξη, σκέψη 50).

39 Κατά το άρθρο 107, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, αν και η διάταξη περί ασφαλιστικών μέτρων παράγει αποτελέσματα μέχρι τη δημοσίευση της αποφάσεως επί της κυρίας υποθέσεως, μπορεί εντούτοις να καθορίζει ημερομηνία μετά την πάροδο της οποίας το μέτρο του οποίου διατάσσεται η λήψη παύει να ισχύει (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 16ης Ιουλίου 1984, 160/84 R, Ορυζόμυλοι Καβάλας και Ορυζόμυλοι Αγίου Κωνσταντίνου κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 3217, σκέψη 9, και αρχική διάταξη, σκέψη 51).

Επί των αιτήσεων περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως της 8ης Μαΐου και της 3ης Ιουνίου 2003

40 Με τις αιτήσεις, η αιτούσα επικαλείται το άρθρο 116, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας. Ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι, λαμβανομένης υπόψη της παραιτήσεως από τις ενστάσεις κατά της επικλήσεως επιχειρηματικού απορρήτου όσον αφορά ορισμένα στοιχεία που η αιτούσα δεν περιέλαβε με τις συμπληρωματικές αιτήσεις της περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως, της 8ης Μαΐου και της 3ης Ιουνίου 2003, οι εν λόγω αιτήσεις μπορούν, με μία εξαίρεση, να γίνουν δεκτές. Όσον αφορά την επωνυμία του γραφείου λογι-

στών εμπειρογνωμόνων, καθώς και το ονοματεπώνυμο του εν προκειμένω υπεύθυνου εμπειρογνώμονα του γραφείου αυτού, ο οποίος διεξήγαγε πραματογνωμοσύνες στην παρούσα υπόθεση για λογαριασμό της TGI, είναι σαφές ότι τα στοιχεία αυτά δεν μπορούν να θεωρηθούν επιχειρηματικό απόρρητο της αιτούσας. Εν πάση περιπτώσει, τα ονόματα αυτά είναι πλέον εξής δημοσίως γνωστά, κατόπιν της αρχικής διατάξεως, η οποία έχει ήδη δημοσιευθεί στη Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου και διατίθεται στον διαδικτυακό τόπο του οργάνου, χωρίς να έχει διατυπωθεί σχετική επιφύλαξη εκ μέρους της αιτούσας.

41 Επομένως, ως προς το τμήμα αυτό, η αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Επί του fumus boni juris

42 Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί πλέον την ύπαρξη fumus boni juris στην παρούσα υπόθεση.

43 Δεδομένου ότι η θετική, με την αρχική διάταξη, κρίση του κρίνοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή ως προς τη συνδρομή αυτής της προϋποθέσεως επικυρώθηκε, εν τω μεταξύ, με την προπαρατεθείσα διάταξη επί της υποθέσεως Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau (βλ. σκέψεις 54 έως 79 της εν λόγω διατάξεως) και ότι, εν συνεχεία δεν επήλθε καμία μεταβολή των περιστάσεων ικανή να μεταβάλει αυτή την εκτίμηση [βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη του Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2002, C-440/01 P(R), Επιτροπή κατά Artegodan, Συλλογή 2002, σ. I-1489, σκέψεις 61 έως 64)], πρέπει να θεωρηθεί ότι η εν λόγω προϋπόθεση εξακολουθεί εν προκειμένω να συντρέχει.

Επί του επείγοντος χαρακτήρα

Επιχειρήματα των διαδίκων

44 Η αιτούσα ισχυρίζεται, κατά βάση, ότι, παρά τη θετική εξέλιξη της χρηματοδοτικής καταστάσεως της TGI (ο κύκλος εργασιών της αυξήθηκε κατά [...] % το 2002), είναι σαφές ότι, αν απέδιδε την επίμαχη ενίσχυση, θα περιερχόταν σε κατάσταση πτωχεύσεως, κυρίως αν η απόδοση ελάμβανε χώρα εντός της προθεσμίας που της είχε τάξει η BvS με το έγγραφο της 2ας Οκτωβρίου 2001. Όπως υποστηρίζει, ο ισχυρισμός αυτός ενισχύεται από την ενδιάμεση και την τελική έκθεση και από την πραγματογνωμοσύνη Pfizenmayer 5. Κατά την αιτούσα, από την εξέλιξη της χρηματοδοτικής καταστάσεως της TGI μετά την έκδοση της επίδικης αποφάσεως προκύπτει ότι ο ισχυρισμός που προέβαλε η Επιτροπή στο πλαίσιο της αρχικής αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, κατά τον οποίο η αιτούσα θα πτώχευε ακόμη και στην περίπτωση αναστολής εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως, είναι προδήλως εσφαλμένος.

45 Με τις παρατηρήσεις της επί της τελικής εκθέσεως 2002, η Επιτροπή διατυπώνει ορισμένες επιφυλάξεις όσον αφορά την ορθότητα της εκθέσεως επί της χρηματοοικονομικής καταστάσεως της TGI την 31η Δεκεμβρίου 2002, η οποία καταρτίστηκε από τους διαχειριστές της και κατατέθηκε μαζί με την τελική έκθεση 2002.

46 Με τις γραπτές παρατηρήσεις της, η Επιτροπή, βάλωντας κατά του επείγοντος χαρακτήρα της αιτήσεως παρατάσεως, περιορίζεται, κυρίως, στον ισχυρισμό ότι ο Geiß, κύριος ιδιοκτήτης και διαχειριστής της TGI, είναι σε θέση να αποδώσει την επίμαχη ενίσχυση. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι ο Geiß, σύμφωνα με τις παρατηρήσεις που υπέβαλε η Γερμανία κατά τη νέα επίσημη διαδικασία εξετάσεως, παραιτήθηκε από διευθυντικό επίδομα ύψους 1 000 000 DM από το 1997, θα πρέπει να ελάμβανε αυτό το επίδομα επί αρκετά έτη από την ίδρυση της αιτούσας το 1994. Ως εκ τούτου, κατά την Επιτροπή, είναι σε θέση να προκαταβάλει ο ίδιος το ποσό που πρέπει να αποδοθεί βάσει της επίδικης απο-

φάσεως. Εν πάση περιπτώσει, προκειμένου να εξοφλήσει το υπόλοιπο του δανείου από την TAB, μπορεί να λάβει ακόμη και προσωπικό δάνειο από ιδιωτική τράπεζα με τους όρους της αγοράς.

47 Κατά την ακρόαση, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, επανέλαβε το επιχείρημα αυτό. Η παρεμβαίνουσα επισήμανε ότι, κατά τον γερμανικό νόμο περί αφερεγγυότητας, δεν συντρέχει αδυναμία πληρωμής όταν ο οφειλέτης μπορεί να λάβει τραπεζικό δάνειο με σύσταση εγγυήσεως. Η παρεμβαίνουσα εξέφρασε την απορία της όσον αφορά τον λόγο για τον οποίο η αιτούσα δεν είχε ποτέ προσπαθήσει να λάβει αποζημίωση μέσω της ασκήσεως του αστικής φύσεως δικαιώματος που, κατά την παρεμβαίνουσα, έχει έναντι του Freistaat Thüringen (στο εξής: ομόσπονδο κράτος της Θουριγγίας). Κατά την παρεμβαίνουσα, ο διαχειριστής μιας επιχειρήσεως όπως η αιτούσα υποχρεούται να επικαλεστεί τα δικαιώματα αυτά. Μια τέτοια απαίτηση μπορεί ακόμη και να εκχωρηθεί σε τράπεζα ή να ενεχυρασθεί για λήψη πιστώσεως. Ως εκ τούτου, η αιτούσα δεν μπορεί να ισχυρίζεται πραγματικά ότι στερείται χρηματικών πόρων. Με τις γραπτές παρατηρήσεις της, η παρεμβαίνουσα προσθέτει ότι η αιτούσα μπορεί να αντιτάξει σε ενδεχόμενη αίτηση της TAB για αποπληρωμή του δανείου «δικαίωμα επισχέσεως» («Zurückbehaltugsecht»), δυνάμει του άρθρου 273, παράγραφος 1, του γερμανικού αστικού κώδικα. Εν πάση περιπτώσει, η TAB, επιδιώκοντας την εκ μέρους της αιτούσας αποπληρωμή του δανείου, ενεργεί σύμφωνα με τους κανόνες της οικονομίας της αγοράς και, συνεπώς, λαμβανομένου, κυρίως, υπόψη του καταβληθέντος τμήματος του δανείου, δεν υφίσταται κίδυνος πτωχεύσεως της αιτούσας.

48 Με τις συμπληρωματικές παρατηρήσεις της, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι από την απάντηση στις ερωτήσεις προκύπτει πρόδηλη αντίφαση μεταξύ της θέσεως της αιτούσας στην παρούσα αίτηση παρατάσεως και στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων κατά της δεύτερης αποφάσεως στην υπόθεση T-378/02 R, αφενός, και της θέσεώς της στην κύρια προσφυγή στην εν λόγω υπόθεση, αφετέρου, ως προς το ζήτημα της πραγματικής αξίας της εγγυήσεως που συνέστησε ο Geiß για τη σύμβαση του δανείου από την TAB. Αν είναι αληθές, όπως διαπιστώνεται από την απάντηση στις ερωτήσεις, ότι η εγγύηση στερείται ιδιαίτερης αξίας, η TGI δεν μπορεί να ισχυριστεί βασίμως στην υπόθεση T-378/02 R ότι το δάνειο τής χορηγήθηκε σύμφωνα με τους όρους της αγοράς. Κατά την Επιτροπή, η αντίφαση αυτή θίγει τον επείγοντα χαρακτήρα τόσο της αιτήσεως παρατάσεως όσο και της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων στην δεύτερη αυτή υπόθεση. Επιπλέον, το συνημμένο στην απάντηση αυτή

έγγραφο της TAB αντιφάσκει προς τον ισχυρισμό της αιτούσας για την εν λόγω εγγύηση. Τέλος, κατά την Επιτροπή, είναι σχεδόν αδύνατο να μην έχει καταφέρει να δημιουργήσει δική του περιουσία ο Geiß, ο οποίος, σύμφωνα με τα κατατεθέντα στις 3 Απριλίου 2003 έγγραφα, μεταξύ 1994 και 2003 έλαβε αποδοχές ύψους [...] ευρώ.

49 Γενικότερα, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, ισχυρίζεται ότι αιτούσα αντιφάσκει, καθώς, αφενός, ισχυρίζεται ότι η TGI είναι μια επιχείρηση βιώσιμη και, αφετέρου, ότι δεν είναι σε θέση να αποδώσει το ποσό που αντιστοιχεί στην απαλλαγή από την υποχρέωση πληρωμής.

Η εκτίμηση του κρίνοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

50 Πρέπει, καταρχάς, να επαναληφθούν οι νομικές εκτιμήσεις που αναπτύχθηκαν τις σκέψεις 96 έως 99 της αρχικής διατάξεως.

51 Όσον αφορά τις επιφυλάξεις που διατύπωσε η Επιτροπή με τις παρατηρήσεις της επί της τελικής εκθέσεως 2002, επιβάλλεται, εκ προοιμίου, η διαπίστωση ότι το γεγονός ότι η αιτούσα επέλεξε να προσαρτήσει στην εν λόγω έκθεση, η υποβολή της οποίας επεβάλλετο από τους όρους χορηγήσεως της αρχικής αναστολής, μια άλλη, καταρτισθείσα από τους διαχειριστές της, έκθεση δεν θίγει την ορθότητα των στοιχείων που περιλαμβάνονται στην τελική έκθεση 2002. Ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής επισημαίνει ότι, με τις ως άνω παρατηρήσεις, η Επιτροπή δεν αμφισβητεί την ουσία του πορίσματος στο οποίο καταλήγει η τελική έκθεση 2002, όσον αφορά τη χρηματοδοτική κατάσταση της αιτούσας. Λαμβανομένης, όμως, υπόψη της ενστάσεως που υποβάλλει η Επιτροπή ως προς την έκθεση των διαχειριστών, ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής περιορίζεται, κατά την εξέταση της παρούσας αιτήσεως παρατάσεως, να συνεκτιμήσει ορισμένα στοιχεία που παρουσιάζονται στην εν λόγω έκθεση και τα οποία επαληθεύονται τόσο από την τελική έκθεση 2002 όσο και από την πραγματογνωμοσύνη Pfizenmayer 5.

52 Από την τελική έκθεση 2002 και από την πραγματογνωμοσύνη Pfizenmayer 5 προκύπτει ότι οι πόροι που διέθετε η αιτούσα την 31η Δεκεμβρίου 2002, μετά, κυρίως, την απόδοση ποσού 256 000 ευρώ στο BvS, την ανακατασκευή του δεύτερου κλιβάνου, με το πολύ υψηλό κόστος των [...] ευρώ, και την προκαταβολή στην TAB, κατόπιν της εκδόσεως της δεύτερης αποφάσεως, ανέρχονταν μόλις σε [...] ευρώ. Το γεγονός αυτό, χωρίς να έρχεται σε αντίθεση με τον ισχυρισμό της αιτούσας περί θετικής εξελίξεως της χρηματοδοτικής της καταστάσεως της TGI, αποδεικνύει, απεναντίας, ότι σε περίπτωση παρατάσεως της αρχικής αναστολής, η αιτούσα δεν θα περιερχόταν σε κατάσταση πτωχεύσεως πριν από την έκδοση της αποφάσεως επί της κύριας υποθέσεως, ήτοι κατά πάσα πιθανότητα, κατά το πρώτο εξάμηνο του 2004.

53 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ενδιάμεση και η τελική έκθεση 2002 και η πραγματογνωμοσύνη Pfizenmayer 5 βεβαιώνουν ότι η TGI παρουσίασε αξιοσημείωτη ανακάμψη κατά τον χρόνο μετά την έκδοση της αρχικής διατάξεως. Καταρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η πραγματογνωμοσύνη Pfizenmayer 5 είχε προβλέψει ότι για το 2002 η TGI θα έπρεπε να αναμένει θετικό ισολογισμό της τάξεως μόλις των 15 850 ευρώ (αρχική διάταξη, σκέψη 103). Δεύτερον, πρέπει να επισημανθεί ότι η TGI κατάφερε να αναπτύξει εμφανώς την παράδοση πλήρων προϊόντων («Komplettierung»), γεγονός που της επέτρεψε να αυξήσει τον κύκλο εργασιών της κατά [...] ευρώ το 2002 (ήτοι αύξηση κατά [...] % σε σχέση με το 2001). Μολονότι αυτή η ανάκαμψη δεν είχε ληφθεί υπόψη, από την τελική έκθεση 2002 προκύπτει ότι η αύξηση του κύκλου εργασιών κατά ομάδα προϊόντων εν συγκρίσει με τα προϊόντα που είχαν κατασκευαστεί τα προηγούμενα έτη είναι της τάξεως των [...] ευρώ, ήτοι [...] %. Στο γεγονός αυτό προστίθεται η αύξηση των παραγγελιών, οι οποίες, κατά το τέλος του 2002, υπολογίζονται σε [...] εκατομμύρια ευρώ.

54 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η αιτούσα μπόρεσε να αποδείξει με επαρκή πιθανότητα ότι είναι σε θέση να επιβιώσει τουλάχιστον μέχρι την έκδοση της αποφάσεως στην κύρια υπόθεση. Απεναντίας, σύμφωνα με τις ως άνω λογιστικές εκθέσεις και πραγματογνωμοσύνες, η άμεση εκτέλεση της επίδικης αποφάσεως θα έθετε προσεχώς, αν όχι αμέσως, σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξή της.

55 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα ισχυρίζονται, παράλληλα με τις παρατηρήσεις τους στην υπόθεση T-378/02 R σχετικά με την αίτηση αναστολής εκτελέσεως του άρθρου 2 της δεύτερης αποφάσεως, ότι η προϋπόθεση του επείγοντος δεν συντρέχει πλέον στην παρούσα υπόθεση. Ο ισχυρισμός τους βασίζεται κυρίως στις αποκαλύψεις σχετικά με τις αποδοχές του Geiß από το 1994 και στο γεγονός ότι, στις 26 Φεβρουαρίου και στις 3 Μαρτίου 1998, μπόρεσε να συστήσει προσωπικώς εγγύηση, ύψους 2 000 000 DM (1 015 677 ευρώ), για το δάνειο από την TAB.

56 Από την ένορκη δήλωση του ζεύγους Geiß, της 8ης Οκτωβρίου 2001, η οποία τεκμηριώνεται από τα έγγραφα που προσκομίσθηκαν στο Πρωτοδικείο στις 4 Απριλίου 2003, προκύπτει ότι η προσωπική περιουσία των ιδιοκτητών της TGI είναι μέτρια. Συνεπώς, είναι σχεδόν απίθανο να χορηγήσει άλλη τράπεζα δάνειο στο ζεύγος Geiß, ώστε να μπορέσουν αυτοί να αποδώσουν το υπόλοιπο του ποσού που αντιστοιχεί στην απαλλαγή από την υποχρέωση πληρωμής, το οποίο (σύμφωνα με την πραγματογνωμοσύνη Pfizenmayer 5 και δεδομένης της καταβολής, στις 16 Δεκεμβρίου 2002, του ποσού των 256 000 ευρώ, σε εκτέλεση των όρων της αρχικής διατάξεως) υπολογίζεται σε [...] ευρώ.

57 Όσον αφορά τις αμφισβητήσεις της Επιτροπής σχετικά με την πληρότητα των εγγράφων αυτών, λόγω, κυρίως, του γεγονότος ότι, λαμβανομένης υπόψη της αμοιβής που ελάμβανε ο Geiß από την TGI από το 1994, είναι αδύνατο, κατά την Επιτροπή, να μην έχει δημιουργήσει δική του περιουσία, αρκεί η διαπίστωση ότι η ανάγνωση των εγγράφων αυτών και των διευκρινίσεων που περιλαμβάνονται στο από 26 Μαρτίου 2003 έγγραφο του Pfizenmayer δεν αφήνουν κανένα περιθώριο αμφισβητήσεως της αξιοπιστίας των εγγράφων αυτών. Είναι σαφές ότι οι αποδοχές του Geiß, συγκρινόμενες με τον μέσο μισθό των διαχειριστών μιας γερμανικής εταιρίας παρόμοιου μεγέθους, παρέμεινε μέτριος. Ο Geiß, όπως και οι λοιποί διαχειριστές και εργαζόμενοι της TGI, στερήθηκε ορισμένες αποδοχές, όπως το επίδομα Χριστουγέννων, προκειμένου να συνδράμει στο πρόβλημα ρευστών διαθεσίμων που αντιμετώπιζε η επιχείρηση. Όσον αφορά τα λοιπά εισοδήματά του που δεν προέρχονται από την TGI, πρόκειται, κυρίως, για συντάξεις που ο Geiß λαμβάνει από τη

Γερμανία, το ύψος των οποίων είναι σχετικά χαμηλό. Τα αντίγραφα κινήσεως των τραπεζικών λογαριασμών του ζεύγους Geiß για τα έτη 1999, 2000, 2001, 2002, και στις 28 Φεβρουαρίου 2003, ενισχύουν σαφώς το επιχείρημα της αιτούσας ότι η περιουσία των ιδιοκτητών της TGI είναι ουσιαστικά περιορισμένη.

58 Υπό αυτές τις συνθήκες, δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του κρίνοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να εκτιμήσει την προφανή ανικανότητα του ζεύγους Geiß να αποταμιεύσει σημαντικότερα ποσά από το 1994, όπως επιθυμεί η Επιτροπή, με την επίμονη αναφορά της στην ύπαρξη ενεργητικού που το ζεύγος απέκρυψε και το οποίο ανήκει στους ιδιοκτήτες της TGI και, κυρίως, στον Geiß.

59 Επιπλέον, το γεγονός ότι η TAB δεν φαίνεται, με το έγγραφο της 2ας Μαΐου 2003 (παράρτημα 3 της απαντήσεως στις γραπτές ερωτήσεις), να θεωρεί ασήμαντη την εγγύηση που συνέστησε ο Geiß ουδόλως αποδεικνύει ότι αυτός διέθετε σημαντική περιουσία. Αποδεικνύει με πιθανότητα τη βούληση της τράπεζας αυτής να επιμείνει στην προσωπική ευθύνη του Geiß για το δάνειο από την TAB.

60 Όσον αφορά την υποχρέωση που, κατά τους ισχυρισμούς της Επιτροπής και της παρεμβαίνουσας, έχει η αιτούσα να διεκδικήσει αποζημίωση από το ομόσπονδο κράτος της Θουριγγίας, πρέπει να επισημανθεί ότι αυτό προϋποθέτει την ύπαρξη δικαιώματος υπέρ της TGI και άμεση συνάφεια μεταξύ της εικαζόμενης προσβολής του από το ομόσπονδο κράτος της Θουριγγίας και του ύψους των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε προκαταβολικά η αιτούσα το 1998. Όπως ισχυρίζεται η αιτούσα, κατά τη λήψη του δανείου από την TAB, επέτυχε την καλύτερη δυνατή συμφωνία, λαμβανομένης υπόψη της πολύ δύσκολης θέσεως στην οποία βρισκόταν το 1998. Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι καθόλου βέβαιο, με τη μονίμως εύθραστη οικονομική ισορροπία της TGI, ότι, σε περίπτωση απορρίψεως της παρούσας αιτήσεως, η άσκηση μιας αγωγής, όπως της προτεινόμενης από την Επιτροπή και την παρεμβαίνουσα, θα αρκούσε για την αποφυγή της πτωχεύσεως της TGI. Κατά την εκτίμηση του κρίνοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, είναι σχεδόν απίθανο Γερμανός δικαστής, επιληφθείς αγωγής αποδόσεως του δανείου

από την TAB, να αναστείλει τη διαδικασία ή να απορρίψει την αγωγή μόνο λόγω πιθανού δικαιώματος επισχέσεως, δυνάμει του άρθρου 273, παράγραφος 1, του γερμανικού αστικού κώδικα, το οποίο θα μπορούσε να επικαλεστεί η TGI βάσει της εικαζόμενης μη εκπληρωθείσας υποχρεώσεως του ομόσπονδου κράτους έναντι αυτής.

61 Συνεπώς, πρέπει θεωρηθεί ότι εξακολουθεί, εν προκειμένω, να συντρέχει η προϋπόθεση του επείγοντος. Ως εκ τούτου, κρίνεται αναγκαία η στάθμιση του συνόλου των διακυβευομένων συμφερόντων.

Επί της σταθμίσεως των συμφερόντων

62 Η αιτούσα επικαλείται τα συμφέροντα που επικαλέστηκε και στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων (βλ. σκέψεις 110 και 111 της αρχικής διατάξεως). Κατά την αιτούσα, εφόσον οι πραγματικές περιστάσεις δεν έχουν εν τω μεταξύ μεταβληθεί ουσιωδώς, η στάθμιση των συμφερόντων πρέπει να οδηγήσει στο ίδιο συμπέρασμα. Ως προς το συμφέρον της παρεμβαίνουσας, ισχυρίζεται ότι αυτή είχε λάβει ενισχύσεις πολύ σημαντικότερες από αυτές που ενδεχομένως χορηγήθηκαν στην ίδια, τόσο στην αρχή της δεκαετίας του '90, κατά την ιδιωτικοποίηση της Jenaer Glaswerk, όσο και προσφάτως. Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, η TGI υποστηρίζει ότι το 2002 η παρεμβαίνουσα έλαβε από το ομόσπονδο κράτος της Θουριγγίας δημόσια ενίσχυση ύψους 80 500 000 ευρώ για τη δημιουργία εργοστασίου στη Θουριγγία.

63 Κατά την ακρόαση, η αιτούσα, απαντώντας σε ερώτηση του κρίνοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή και αμφισβητώντας, παράλληλα, την αναγκαιότητα συμπληρωματικής καταβολής υπέρ του BvS, ανέφερε ότι, λαμβανομένης υπόψη της θετικής πορείας της χρηματοδοτικής της καταστάσεως το 2002 και της προοπτικής για το 2003, θα είναι, όπως προβλέπει, σε θέση να αποδώσει εντός ευλόγου χρόνου, πέραν του υπολοίπου τμήματος του δανείου από την TAB, το πρόσθετο ποσό των 256 000 ευρώ.

64 Με την απάντησή της στις ερωτήσεις, η αιτούσα επιβεβαίωσε αυτή τη δυνατότητα. Λαμβανομένης υπόψη της νέας εξετάσεως των οικονομικών της στις 24 Απριλίου 2003, προβλέπει ότι στις 31 Δεκεμβρίου 2003 θα διαθέτει πόρους ύψους [...] ευρώ. Όπως διευκρινίζει, η πρόβλεψη αυτή συνεκτιμά μια τροποποίηση (κυρίως τη μετάθεση του χρόνου επισκευής της οροφής του τέταρτου κλιβάνου το 2004), ορισμένες επενδύσεις που η πραγματογνωμοσύνη Pfizenmayer 5 κρίνει απαραίτητες και μια πρώτη καταταβολή, που προβλέπεται για τις 31 Δεκεμβρίου 2003, του υπολοίπου της καθοριζόμενης στην asset-deal 1 τιμής αγοράς. Ως εκ τούτου, αν εξακολουθούσε να υποχρεούται στην καταβολή του ποσού των 256 000 ευρώ στο BvS, τα ρευστά της διαθέσιμα θα ανέρχονταν μόλις στο ποσό των [...]. Συνεπώς, κατά την αιτούσα, η συμπληρωματική καταβολή ενός τέτοιου ποσού αντιπροσωπεύει τη μέγιστη αναμενόμενη προσπάθεια, πέραν των ορίων της οποίας η αιτούσα διατρέχει σοβαρό κίνδυνο πτωχεύσεως.

65 Με τις συμπληρωματικές παρατηρήσεις της, η Επιτροπή υπερασπίζεται τη θέση που έλαβε κατά την ακρόαση, σύμφωνα με την οποία, εν προκειμένω, δεν συντρέχει πλέον καμία εξαιρετική περίσταση, κατά την έννοια του άρθρου 116 της αρχικής διατάξεως. Συναφώς, τονίζει ότι το γεγονός ότι, λαμβανομένων υπόψη των συμφερόντων, το ποσό των επίμαχων ενισχύσεων στις δύο από κοινού εξεταζόμενες υποθέσεις είναι τώρα αισθητά υψηλότερο, σε σχέση με το συνολικό ποσό των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στην TGI, ύψους 67 425 000 DM (34 473 855 ευρώ) (αρχική διάταξη, σκέψη 117), από το 6 % του ως άνω συνολικού ποσού που έλαβε υπόψη του ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής με την αρχική διάταξη. Επιπλέον, 10 επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην ίδια με της αιτούσας αγορά μπορούν να επωφεληθούν από την απόδοση των επίμαχων ενισχύσεων. Τέλος, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, στον τομέα της παραγωγής προϊόντων ανταγωνιστικών των προϊόντων της TGI, η παρεμβαίνουσα είναι σχεδόν παρόμοιου μεγέθους με την αιτούσα.

66 Ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά, πέραν όσων εκτέθηκαν με τις σκέψεις 115 έως 117 της αρχικής διατάξεως, και ενόψει των οικονομικών προβλέψεων της TGI για το χρονικό διάστημα έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003, ότι στην παρούσα υπόθεση εξακολουθούν να συντρέχουν ιδιαζόντως εξαιρετικές περιστάσεις που συνηγορούν υπέρ της παρατάσεως των προσωρινών μέτρων.

67 Στο συμπέρασμα αυτό δεν ασκεί καμία επίδραση η συνολική εκτίμηση της σημασίας των επίμαχων στις δύο υποθέσεις ενισχύσεων, το ύψος των οποίων παραμένει πολύ χαμηλό σε σχέση με το σύνολικό ποσό των ενισχύσεων που έλαβε η TGI, για τις οποίες οι Επιτροπή δεν υπέβαλε καμία ένσταση. Όσον αφορά τη θέση της παρεμβαίνουσας, μολονότι διαπιστώνεται ότι, με την παρέμβασή της, απέδειξε με περισσότερη σαφήνεια ότι, στον κρίσιμο, εν προκειμένω, τομέα της υαλουργίας, οι επιχειρήσεις Schott Glas και TGI είναι ανάλογου μεγέθους, πρέπει να επισημανθεί το γεγονός ότι η πρώτη επιχείρηση αποτελεί μέλος ένος ομίλου με πολύ μεγαλύτερο κύκλο εργασιών από αυτόν της αιτούσας. Λαμβανομένης δε υπόψη της διαρκώς εύθραστης ισορροπίας της οικονομικής καταστάσεως της αιτούσας, είναι σχεδόν απίθανο να διαθέτει αυτή πόρους που να της επιτρέπουν να υιοθετήσει ενδεχόμενη στάση ικανή να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, όπως επιθετική πολιτική τιμών, την οποία της προσάπτουν η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα. Επιπλέον, φαίνεται ότι η παρεμβαίνουσα έλαβε πολύ πρόσφατα μεγάλη ενίσχυση, την οποία η Επιτροπή προφανώς ενέκρινε, από το ομόσπονδο κράτος της Θουριγγίας, ενώ οι επίμαχες στην παρούσα διαδικασία και στην υπόθεση T-378/02 R ενισχύσεις ανάγονται στο έτος 1998.

68 Εντούτοις, λαμβανομένου υπόψη του κοινοτικού συμφέροντος για την πραγματική ανάκτηση των κρατικών ενισχύσεων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που χορηγήθηκαν, εκ των προτέρων, για την αναδιάρθρωση επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες, η χορήγηση πλήρους αναστολής εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως μέχρι την έκδοση της αποφάσεως στην κύρια υπόθεση δεν θα ήταν δικαιολογημένη. Εν προκειμένω, η αιτούσα δεν αντιτέθηκε, εν τέλει, σε ένα τέτοιο περιορισμό. Έτσι, με την απάντηση στις γραπτές ερωτήσεις, προτείνει την κατάρτιση μιας νέας, λεπτομερούς οικονομικής εκθέσεως, μετά την καταβολή μέγιστου συμπληρωματικού ποσού μέγιστου ύψους 256 000 ευρώ έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004, με την οποία θα εξεταστεί, σε συνάρτηση με την οικονομική κατάστασή της τη δεδομένη στιγμή, η δυνατότητα μιας νέας συμπληρωματικής καταβολής στο BvS.

69 Επομένως, η χορήγηση των περιορισμένων προσωρινών μέτρων είναι, υπό τις πολύ ιδιαίτερες περιστάσεις που συντρέχουν εν προκειμένω, δικαιολογημένη και ανταποκρίνεται προσηκόντως στην ανάγκη διασφαλίσεως αποτελεσματικής προσωρινής δικαστικής προστασίας.

70 Χωρίς να παραμερίζεται το γενικό συμφέρον, κατά το οποίο μια κρατική ενίσχυση που έχει κριθεί ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και της οποίας έχει διαταχθεί η ανάκτηση πρέπει να ανακτάται μόλις αυτό είναι εφικτό, επιβάλλεται η παράταση της αναστολής εκτελέσεως του άρθρου 2 της επίδικης αποφάσεως έως τις 17 Φεβρουαρίου 2004.

71 Η χορήγηση της αναστολής αυτής πρέπει να συνοδεύεται από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: πρώτον, να τηρήσει η αιτούσα τους τέσσερις όρους που θέτει το σημείο 2 του διατακτικού της διατάξεως που εκδόθηκε σήμερα επί της υποθέσεως T 378/02 R, και ειδικότερα όσον αφορά τις προθεσμίες που τάσσονται· δεύτερον, να αποδώσει η αιτούσα στο BvS, το αργότερο πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2003, ένα πρόσθετο τμήμα της επίμαχης ενισχύσεως, ύψους 256 000 ευρώ, και να καταθέσει στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου και στην Επιτροπή δικαιολογητικό της εν λόγω αποδόσεως, εντός προθεσμίας μιας εβδομάδας από της καταβολής και το αργότερο στις 7 Ιανουαρίου 2004· τρίτον, να καταθέσει στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου και στην Επιτροπή, το αργότερο στις 6 Φεβρουαρίου 2004, αναλυτική έκθεση λογιστή εμπειρογνώμονα σχετικά με τη χρηματοδοτική της κατάσταση την 31η Δεκεμβρίου 2003, και, κυρίως, σχετικά με το πρόσθετο ποσό που θα είναι σε θέση να αποδώσει το αργότερο πριν από τις 30 Ιουνίου 2004, στην περίπτωση που η απόφαση επί της κύριας υποθέσεως δεν θα έχει εκδοθεί κατά την ημερομηνία εκείνη.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

1) Αναστέλλει, μέχρι τις 17 Φεβρουαρίου 2004, την εκτέλεση του άρθρου 2 της αποφάσεως 2002/185/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από τη Γερμανία υπέρ της Technische Glaswerke Ilmenau GmbH.

2) Η εν λόγω αναστολή εκτελέσεως συνοδεύεται από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: πρώτον, να τηρήσει η αιτούσα τους τέσσερις όρους που θέτει το σημείο 2 του διατακτικού της διατάξεως που εκδόθηκε σήμερα επί της υποθέσεως T 378/02 R, ειδικότερα, όσον αφορά τις προθεσμίες που τάσσονται· δεύτερον, να αποδώσει η αιτούσα στο Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben, το αργότερο πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2003, ένα πρόσθετο τμήμα της επίμαχης ενισχύσεως, ύψους 256 000 ευρώ, και να καταθέσει στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου και στην Επιτροπή δικαιολογητικό της εν λόγω αποδόσεως, εντός προθεσμίας μιας εβδομάδας από της καταβολής και το αργότερο στις 7 Ιανουαρίου 2004· τρίτον, να καταθέσει στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου και στην Επιτροπή, το αργότερο στις 6 Φεβρουαρίου 2004, αναλυτική έκθεση λογιστή εμπειρογνώμονα σχετικά με τη χρηματοδοτική της κατάσταση την 31η Δεκεμβρίου 2003, και, κυρίως, σχετικά με το πρόσθετο ποσό που θα είναι σε θέση να αποδώσει το αργότερο πριν από τις 30 Ιουνίου 2004, στην περίπτωση που η απόφαση επί της κύριας υποθέσεως δεν θα έχει εκδοθεί κατά την ημερομηνία εκείνη.

3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της παρεμβαίνουσας.

Λουξεμβούργο, 1 Αυγούστου 2003.

Ο Γραμματέας — Ο Πρόεδρος

H. Jung — B. Vesterdorf